

Dosarul nr. 2ra-1909/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: I. Păduraru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Anticor”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Iavorski-Baidaus împotriva Societății pe Acțiuni cu privire declararea nulității parțiale a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor Societății pe Acțiuni „Anticor” din 25 mai 2014,

împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Ana Iavorski-Baidaus, a fost casată hotărârea din 19 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La data de 28 martie 2017 reclamanta Ana Iavorski-Baidaus, reprezentată de avocatul Vladislav Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Anticor” cu privire declararea nulității parțiale a hotărârii Adunării Generale a Acționarilor SA „Anticor” din 25 mai 2014.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, SA „Anticor”, este o societate comercială de tip deschis, cu nr. de identificare – IDNO xxxxx. Administrator al societății a fost desemnat Igor Enicov până la 01 august 2021. Potrivit listei persoanelor cu drept de vot, formată la data de 17 aprilie 2014, reclamanta deține 212 acțiuni ordinare normative cu drept de vot.

A susținut că, la data de 25 mai 2014 a fost convocată Adunarea Generală Ordinară Anuală a Acționarilor SA „Anticor”, iar ordinea de zi a fost compusă din 11 chestiuni și anume: 1) de a aproba darea de seamă a organului executiv; 2) de a examina darea de seamă financiară anuală; 3) de a aproba darea de seamă anuală a consiliului SA „Anticor”; 4) de a aproba darea de seamă anuală a comisiei de cenzori a SA „Anticor”; 5) de a aproba statutul în redacție nouă; 6) cu privire la acoperirea pierderilor SA „Anticor”; 7) de a confirma organizația de audit pentru efectuarea auditului obligatoriu ordinar, cu stabilirea

cuantumului retribuției serviciilor ei; 8) de a înceta înainte de termen împuternicirile consiliului și comisiei de cenzori; 9) de a alege componența noii comisii de cenzori sau de a transmite împuternicirile comisiei de cenzori către o organizație de audit cu stabilirea cuantumului retribuițiilor serviciilor ei; 10) de a alege componența noului consiliu al societății; 11) de a aproba regulamentele consiliului și comisiei de cenzori.

A specificat că, chestiunile cu nr. 6, 8, 9 și 10 adoptate în cadrul hotărârii adunării generale a acționarilor poartă un caracter ilegal, fiind adoptate contrar procedurii stabilite de legislație, lucru care impune de a declara nulitatea acestora.

A afirmat că, chestiunile cu nr. 6, 8, 9 și 10 puse pe ordinea de zi la Adunarea Generală a Acționarilor SA „Anticor” din 25 mai 2014, au fost votate: „pentru” cu 22820 sau 64,03% din totalul voturilor reprezentate la adunare și „împotriva” cu 12817 sau 35,97% din totalul voturilor reprezentate la adunare, în toate cazurile. Hotărârile au fost adoptate cu majoritatea voturilor reprezentate la adunare, ceea ce este ilegal și contravine prevederilor art. 61 din Legea nr. 1134/1997, or acestea urmând a fi votate cu 2/3 din voturile reprezentate la adunare.

A relatat că, ce ține de subiectul cu privire la încetarea înainte de termen a împuternicirilor consiliului și a comisiei de cenzori accentuează că cererile de demisie a membrilor consiliului Enicov Cristina și Butnaru Valentin, poartă un caracter fictiv, deoarece după demisie au acceptat a fi numiți în noua componență a consiliului. Astfel, cererile de demisie a foștilor membri a consiliului Enicov Cristina și Butnaru Valentin au avut ca scop numai provocarea încetării înainte de termen a împuternicirilor fostului consiliu a SA „Anticor”, pentru a provoca alegeri noi a consiliului.

A notat că, hotărârile luate de adunarea generală a acționarilor asupra chestiunilor nr. 6, 8, 9 și 10 sunt ilegale, în situația în care legiuitorul cert a reglementat că, hotărârile adunării generale a acționarilor asupra chestiunilor ce țin de competența sa exclusivă se iau cu două treimi din voturile reprezentate la adunare.

A solicitat declararea nulă a hotărârii Adunării Generale Ordinare a Acționarilor SA „Anticor” din 25 mai 2014 emisă pe chestiunile cu nr. 6 - acoperirea pierderilor SA „Anticor”; nr. 8 - încetarea înainte de termen a împuternicirilor consiliului și comisiei de cenzori; nr. 9 - alegerea componenței noi a comisiei de cenzori, sau transmiterea împuternicirilor comisiei de cenzori către o organizație de audit și stabilirea cuantumului retribuției serviciilor ei; nr. 10 - alegerea componenței noi a consiliului societății, deoarece contravine prevederilor legii.

Prin hotărârea din 19 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, acțiunea depusă de Ana Iavorski-Baidaus, a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, a fost încasat de la Ana Iavorski-Baidaus în beneficiul SA „Anticor” cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6286 de lei 61 bani.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ana Iavorski-Baidaus, a fost casată hotărârea din 19 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ana Iavorski-Baidaus și a fost anulată hotărârea Adunării Generale Ordinare a Acționarilor SA „Anticor” din 25 mai 2014 emisă pe chestiunile cu nr. 6 - acoperirea pierderilor SA „Anticor”; nr. 8 - încetarea înainte de termen a împuternicirilor consiliului și comisiei de cenzori; nr. 9 - alegerea componenței noi a comisiei de cenzori, sau transmiterea împuternicirilor comisiei de cenzori către o

organizație de audit și stabilirea cuantumului retribuției serviciilor ei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, pct. 6 din hotărârea Adunării Generale Ordinare a Acționarilor SA „Anticor” din 25 mai 2014 cu privire la acoperirea pierderilor SA „Anticor”, a fost adoptat contrar prevederilor art. 50 alin. (3) lit. j) și art. 61 alin. (2) din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134-XIII din 02 aprilie 1997, or acesta nu a fost votat cu numărul de voturi necesar și stabilit prin lege, astfel este lipsit de efect juridic.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a conchis că la adoptarea pct. 8 și pct. 9 din hotărârea Adunării Generale Ordinare a Acționarilor SA „Anticor” din 25 mai 2014 cu privire la încetarea înainte de termen a împuternicirilor consiliului și comisiei de cenzori, precum și alegerea componenței noii comisii de cenzori sau transmiterea împuternicirilor comisiei de cenzori către o organizație de audit, au fost încălcate prevederile art. 50 și 61 din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134-XIII din 02 aprilie 1997, nefiind cumulat numărul necesar de voturi.

În concluzie, instanța de apel a menționat că cerința reclamantei/apelantei cu privire la anularea pct. 10 din hotărârea Adunării Generale Ordinare a Acționarilor SA „Anticor” din 25 mai 2014 cu privire la alegerea componenței noi a consiliului societății, este neîntemeiată, deoarece alegerea componenței noi a consiliului societății a fost adoptată în corespundere cu pct. 34 din Statutul SA „Anticor”.

La data de 24 iulie 2017 SA „Anticor” a declarat recurs împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea cerințelor admise și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A afirmat că, instanța de apel a dat o apreciere eronată art. 50 alin. (3) lit. j) din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134-XIII din 02 aprilie 1997, or hotărârea contestată vizează acoperirea pierderilor din rezervele deja formate și nu se încadrează în art. 50 alin. (3) lit. j) din Legea sus citată, care se referă la repartizarea profitului net.

A notat că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 50 și 61 din Legea privind societățile pe acțiuni nr. 1134-XIII din 02 aprilie 1997 cu privire la numărul necesar de voturi pentru o decizie de încetare a împuternicirilor cenzorilor și membrilor consiliului, în condițiile în care, însăși încetarea a avut loc de drept și nu a fost necesară adoptarea hotărârii de adunarea generală. Or, nu a existat un act juridic în privința căruia ar fi fost aplicată nulitatea prevăzută de art. 220 din Codul civil și invocată de reclamantă/intimată, deoarece actul juridic este definit de art. 195 din Codul civil, ca fiind manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

A subliniat că, deși cerința cu privire la anularea hotărârii acționarilor de a delega împuternicirile Comisiei de cenzori către organizația de audit „First Audit International” pentru anul 2014 și stabileai cuantumului remunerației acesteia, nu conține o motivare separată, instanța de apel în mod eronat nu a aplicat legea ce prevede cerința majorității simple și a constatat necesitatea votului cu calificat, adică a 2/3 din voturile reprezentate la adunare.

A menționat că, odată cu punerea în aplicare a efectelor nulității, va fi adus atingere drepturilor și obligațiilor foștilor membri ai consiliului (Brașovan Elena, Butnarii Diana și Enicov Vadim) cât și a companiei de audit „First Audit International”, care nu au fost atrași la examinarea cauzei.

La data de 22 octombrie 2018, Ana Iavorski-Baidaus, reprezentată de avocatul Vladislav Roșca a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 25 aprilie 2018.

Reprezentantul SA „Anticor”, avocatul Gheorghe Iudin a primit decizia contestată la data de 28 mai 2018 (f.d. 207).

Astfel, recursul, declarat la data de 24 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SA „Anticor” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de SA „Anticor”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SA „Anticor” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Anticor” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic